

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ♦ № 245 ♦ Субота, 21 грудня 1991 року ♦ Ціна 30 коп.

(Передплатникам
18 коп.)

ЗАВТРА ВСЕ ВИРІШИТЬСЯ

Каріанки «міської трійки» та «середньоземської п'ятірки» сьогодні з'їдяться до столиці незалежного Кавказу. Делегацію України очолюватиме на переговорах П. Президент Лейош. Сьогодні так само, що на «крутій стороні» в альянсісному Будинку дружи будуть присутні президенти Вірменії, Молдови та Азербайджану Леон Тар-Патросян, Мірча Снегур і Азиз Муталібов.

Між ними розмовляти на зустріч не завершено. Тим часом, одну напіву роблять вже вартування виперед. Союз воєн, і відокремити його наміслю.

Але підврані коззи прайм, які щодня виникли на карті світу, ще одне доводиться добре вважувати, угодуючи складні питання, витаняв долосні. Це саме той випадок. Отже, натра всь має вирішитися.

ПІД ЮРИСДИКЦІЮ РОСІЇ

У власність РРФСР передають усі союзні урядові відомства та ідеї майно. Указ про це відіслав Президентом Ельциним, Міністерства внутрішніх справ Союзу та Росії об'єднуються. Нім керування «міської трійки» в Україні. Залишили на дотримання Міністерства оборони та ядерної енергетики. Крім того під контроль російського МВС ввозяться всі і з трьох сфер безпеки, створені з новинного КДБ.

НАЗАРБАЄВ ЗІЗНАВСЯ...

«Я би не відіслав угоду про СНД, якщо б мала заарештувати на зустріч до Мінська», — навіна Президент Назарбаєв у розмові з кореспондентами. За спомак керівника Кавказу, він зробив би спробу вернути назад у переговорах у Бєлоруський Пучі спочатку провести необхідні консультації з ватажками учасників співдружності. Що стосується сьогоднішньої альянсісної зустрічі, то, наголосив назахвастяний президент, він на довести розвинути колишнього Союзу за спов'ясно-мусульманським ознаками.

БЕЗПЕКУ СНД ГАРАНТОВАНО

Проект нового договору про безпеку СНД уже існує. В нього розробили взяли участь Росія, Україна, Білорусь та Кавкази, а також владствники Міністерства оборони колишнього СРСР. Про це повідомляв в інтерв'ю газеті «Нісний сеніс монітор» військовий радник російського МЗС генерал Бєтєнін. Проект передбачає, що Росія у майбутньому залишиться єдиною ядерною державою співдружності. За спомак Бєтєніна, РРФСР виробляє свою власну волюнту розробки, метою якої буде скорочення ядерних арсеналів на 80 відсотків протягом цього десятиліття.

ПІДПИСАНО УГОДУ З КУБООЮ

Підписання угоди про торгівлю і співробітництво занаринає візит в Україну нубійської делегації на чолі з міністром зовнішньої торгівлі Республіки Куба Рікардо Кабріасом. У прикінті угоди відзначається, що договірні сторони погоджуються надати один одному різноманітні найбільшого співробітництва та інших форм економічних зв'язків.

Була створено спільну комісію у складі владствників обох держав, яка аналізуватиме хід виконання угоди і готуватиме рекомендації про нагоди щодо подальшого розвитку співробітництва.

Каріанки нубійської делегації відзначає, що Україна посідає друге місце в економічній завізці з Кубою серед республік колишнього СРСР і є підстави сподіватися, що вони не залишаться на товарішньому рівні, а значно розширяться.

ПРИСЯГНУЛИ УКРАЇНІ

В Івано-Франківському гарнізоні зверхим прийняв військову присягу на вірність Україні та її народній особовий склад відділу, яким командує відполковник Богдан Ширбак.

У церемонії прийняття присяги брав участь рідні молодіжники, владствники міських властей, священнослужителі. Було озвучено символічний прапор, відкритий від зами могоді щіде на аеропорт України.

С ТОЛІЦЮ України з робочим візитом віділає міністр оборони Угорської Республіки Лейош Фюр. Відбулась зустріч з міністром оборони України генерал-полковником Костянтином Морозом.

Лейош Фюр був прийнятий тійом державним міністром з питань оборониного комплаксу і навісвіт України Віктором Антоном.

У той на день ість зідбуа з Києва.

Д О Санкт-Петербурга прибула перша партія американської продовольчої допомоги. Вона буде розподілена по школах, лікарнях та дитячих будинках і супроводжується авіаційними силами добровольцями до мониторингу місць призначення.

ДО ВІЗИТУ В УКРАЇНУ УРЯДОВОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ РЕСПУБЛІКИ ГРУЗІЯ

В неділю, 22 грудня, в Україну прибуває з офіційним візитом урядова делегація Республіки Грузія на чолі з першим заступником прем'єр-міністра, членом Президентської ради, міністром закордонних справ Грузії М. Оманідзе. Ного супроводжують міністри промисловості, торгівлі і транспорту, відповідальні працівники державного апарату Республіки.

М. Оманідзе народився 1938 р. в Тбілісі. Закінчив юридичний факультет Ленінградського державного університету, має військовий ступінь кандидата юридичних наук. Член Радянської Асоціації міжнародного права, заступник голови правління Сільськогосподарської Спільноти юрестів Грузії.

Прес-Центр МЗС України

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

Проект Закону України
ПРО ПРЕСУ

6

Юрій МУШКЕТИК:

НЕ РИДАТЬ,
А ЗДОБУВАТИ

Сергій ГОЛОВАТИЙ:

ФАРИСЕЙСТВО
ФІЛАРЕТА

9

ПРЕЛЮДІЯ ДО БЛАКИТНОГО СНІГУ

12

13

ЛИЦАРКА
НА ПОЛІ ЧЕСТІ

Михайлина Коцюбинська
— то цілий світ.

ГОЛОС України

Засновник —
Верховна Рада
України

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

152047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

Приміщення —
446-92-11

Відповідальний
секретар —
446-72-63

Завідуючий корекцією
441-84-42, 224-72-54
(телефакс).

ВІДІДЛИ:

парламентський —
441-84-52,
441-85-64,

ліквід — 441-29-41,
економіки — 441-88-87,

аргументи — 441-86-10,
ліквідаторів —
446-91-20,

партії і руху —
441-82-05,

озорки здоров'я —
441-88-06,

соціальних питань —
441-88-05,

екології — 441-88-59,
культури — 441-86-44,

спорту — 441-88-08,
інформаційний —
446-61-13,

441-86-20,
історії України —
441-88-62,

вісників питань —
441-88-52,

реклами — 441-89-44,

бухгалтерія —
441-84-00.

Рухомі
не рецензуються
і не повертаються.

Індекс 60955

Передплата ціна на рік
19 руб. 50 коп.

Газета виходить
3 рази на тиждень.
Сьогодні на 16 сторінках.

КАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ТИМЧАСОВІ НЕВІДПІДЛІ ЗАХОДИ ІЗ СПЕКУЛЯЦІЄЮ ТА НЕЗАКОННОЮ ТОРГІВЕЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

З метою посилення захисту інтересів громадян, рішучої боротьби із спекуляцією та незаконною торгівельною діяльністю в інших сферах економічних умових постановляю:

1. Для впорядкування поставок населення товарами першої необхідності і надання послуг за гарантованими цінами тимчасово, до 1 грудня 1992 року, зберегти їх державне регулювання. Заборонити юридичним особам та громадянам реалізацію таких товарів та надання послуг за цінами, які є вищими від тих, що встановлені державою.

Кабінету Міністрів України до 1 січня 1993 року винести перелік товарів, на які зберігається державне регулювання ціни, та порядок їх реалізації.

2. Раді Міністрів Кримської АРСР, виконавчим органам вищих обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів створити при виконавчих всіх ланках підрозділи для контролю за виробництвом, зберіганням, транспортуванням та реалізацією товарів, чия ціна встановлена державою, згідно з пунктом першим цього Указу.

3. Державному митному комітету України і Міністерству внутрішніх справ України забезпечити постійний контроль за дотриманням по-

рядку вивезення за межі України товарів народного споживання, у тому числі продовольства та продукції виробничо-технічного призначення, і притягнення правопорушників до відповідальності.

Відповідно до Закону України «Про митні органи» органам внутрішніх справ та Державного митного комітету України тісно взаємодіяти у справі захисту споживача від ризику безпеки життя на митницях.

Виділені у правоохоронні органи товари спрямовувати насамере на задоволення потреб інвалідів, безробітних сімей, дітей-сиріт та інших малозабезпечених верств населення.

4. Кабінету Міністрів України до 1 січня 1993 року розробити і затвердити Положення про порядок заняття торговельною діяльністю в сфері облікових документів.

Раді Міністрів Кримської АРСР виконавчим комітетам обласних, міських та районних Рад народних депутатів, державним податковим інспекціям до 1 січня 1993 року забезпечити реєстрацію юридичних осіб і громадян, які займаються підприємницькою діяльністю. Не допускати діловий контроль за повним обліком їх доходів та сплатою податків.

5. З метою стабілізації грошового обігу України посилення контролю за грошовою готівкою, а також за операціями та іншими підприємницькими формуваннями усіх форм власності, що здійснюють розрахунки за своїми зобов'язаннями з підприємствами, організаціями, а також громадянами в безготівковому порядку через кредитні установи. Видача їм грошей готівкою здійснюється тільки на оплату праці та загальногосподарських продуктів у населення, якщо це передбачено їх статутами.

6. Транспортним відомством разом з Міністерством внутрішніх справ України та Службою національної безпеки України провести комплексне обстеження об'єктів залізничного, повітряного, морського, автомобільного і річкового транспорту з метою визначення додаткових заходів щодо забезпечення належного збереження товарно-матеріальних цінностей при їх транспортуванні та передачі власності.

Враховуючи збільшення пасажирообороту, розглянути питання про подальше розширення на вокзалах і в портах об'єктів обслуговування пасажирів, зокладення для цього місць за рахунок погіршення умов обслуговування пасажирів, нормального функціону-

вання транспортних служб та підтримання належного громадського порядку.

7. Міністерству внутрішніх справ України виконати постанову Верховної Ради від 29 листопада 1990 року «Про невідпідлі заходи по зміцненню законності і правопорядку в республіці» до 1 січня 1993 року створити за рахунок додаткової чисельності спеціалізованих підрозділів міліції для своєчасного запобігання фантам спекуляції та незаконної торгівельної діяльності на вулицях, ринках та інших громадських місцях.

8. Кабінету Міністрів України до 1 січня 1993 року розглянути питання про акціонування необхідних нових для створення спеціалізованих підрозділів в системі Міністерства внутрішніх справ України.

Місцевим Радом народних депутатів виносити до 30 відсотків виборів, одержаних висновком конфіскованою у спекулянтів та інших правопорушників майна, і одержаних штрафів, для злочинця працівників, які в ході боротьби з цими видами правопорушень.

Указ набрав чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАЧУК
19 грудня 1991 року

Парламентська хроніка

ХОЧ Я І СПІВРОЗРОБНИК, АЛЕ НЕ ПІДТРИМУЮ

Денне і вечірнє засідання 19 грудня

Слова, виснесені у заголовку, належать Олександрові Барабану, а сказав він їх з приводу панети захисту роздрядження і приватизації, що була виснесена на розгляд парламенту. Чому закони були виснесені панетом зрозуміло (адже роздрядження — питання комплексне), а от щодо змісту законів у народних депутатах виникли численні запитання до державного міністра з питань власності і підприємництва В. Ланового, який представив законопроекти. По-перше, панет складається з чотирьох законів:

Закону про приватизацію державних підприємств, Закону про приватизацію невеликих державних підприємств, Закону про банкрутство і Закону про приватизацію цінних паперів. Якщо основна необхідність підприємств, що приватизуються на великій і малій — це закони, які повинні. Не передбачено у законопроектах і продаж не завершеного будівництва — голова Комісії з питань економічної реформи і управління в народному господарстві В. Пилипчук вважає, що їх

роздрядження має здійснювати виключно за конвертовану валюту, і це, здається, головний валід запропонованих проектів.

Про головне ж говорив денадзак депутат — Т. Хваса (Чернівецька область). В. Новикова (Донецька). П. Мовчан (Київ) тощо запропонували урядом методи приватизації надає можливість для корупції і залякування бізнесу. Він стверджує, які мають бути сировина широкого загалу. І це у корені розійшлося з думкою державного міністра В. Ланового. А вже на самому початку наголосив: «Ми мали на меті спрощення процедури однієї приватизації».

На ранковому засіданні Верховної Ради України прийняли Закон та постанову про введення його в дію з приводу об'єднання майна компанії України та КПРС у державну власність.

Тепер вже не можна сказати, що було основною причиною — небажання депутатів підтримати ці закони. Підтримали «Рада», але законопроекти по податках на доданку вартість так і не набрали необхідної кількості голосів.

Навчальний законопроект про економічне найове господарство мав як своїх прихильників, так і противників. Про це свідчать чотири «те» по народним депутатам Миколю Мельником було запропоновано альтернативний проект цього документа. Його зазначено відбувалося обговорення Закону про фермерське господарство.

вартості майна, що приватизується (на думку опонентів, однієї майно у набиті вважати неможливо — це під силу тільки ринку), ми вважаємо, що об'єкт «мало» приватизації мають перейти до тих, хто на них працює (якщо врахувати, що тим, хто працює у невідомій сфері, видаватимуть лише сертифікати на символічну суму у 3,5 тис. гривень). Інакше, хто виступає і лікарі лишаються на чин...), законопроект передбачено, що приватизація комунальної власності здійснюватиметься відповідно до рішень місцевих органів влади.

(Закінчення на 4-й стор.)

«ДЕ ВІН? ВЖЕ ПОБІГ...»

Ранкове засідання 20 грудня

Можна, звичайно, зрозуміти обурення депутатів з приводу того, що лінійна система засідань несправді була при поменшому голосуванні Заяви Верховної Ради України щодо укладення Україною Угоди про співдружність Незалежності України і Співдружності Незалежних Держав. Як і поспівувати окремим депутатам, котрі настигли на «плату «за», а «Рада» видала, що вони взагалі не брали участі у прийнятті рішення або проголосували «проти». Підкреслюючи, окремим народним обранцям бо хоча на таблиці в зафіксовано, що в сесійному залі більше 360 депутатів, насправді їх було, на мій погляд, значно менше. Принципи «за» мене розчарували, а голосує суди» продовжує залишатися основним для багатьох парламентарів.

Словом, рано чи пізно все таки прийдемо до того, що

Верховна Рада працюватиме на професійній основі. Хоча, по суті, це маємо вже сьогодні, але не завжди. Як і депутати ухвалили рішення про банкрутство і приватизацію цінних паперів, і якщо не виникли нові документи, то до цього конкретному випадку чимало народних обранців просто проігнорували Закону, звільняючи його від нерешених питань. Як утворення Співдружності між нас перебігали в устах народної України, а оскільки підписав Угоду про це, інколи диметрично протилежні. Своєю ж Заявою з приводу укладення цієї Угоди напередодні алма-атської зустрічі парламент України розставив всі крапки над «і».

Важко сказати, чи не було основною причиною — небажання депутатів підтримати ці закони. Підтримали «Рада», але законопроекти по податках на доданку вартість так і не набрали необхідної кількості голосів.

Навчальний законопроект про економічне найове господарство мав як своїх прихильників, так і противників. Про це свідчать чотири «те» по народним депутатам Миколю Мельником було запропоновано альтернативний проект цього документа. Його зазначено відбувалося обговорення Закону про фермерське господарство.

Але в ньому, по суті брали участь лише депутати-гаражники. Решта ж жорстоко розгортали свої проблеми або проголосували конкорданс. А шум у залі під час виступу парламентарів, який раз засідання, що народні депутати так і не навчилися слухати один одного. Більше того, коли голосували записи до мікрофона одного з народних обранців, то в залі не виявлялося. На що івані писали відкрито, зирли: «Де ж він? Вже десь побіг...».

Повірте, прикро бачити, коли люди, які нахотіли віддати стільки надій, віддати, замість того, щоб своєю роботою у парламенті Країни сприяти зміні України, збо на кожну жодні надія, як не на своїх обранців?

Василь ТУГЛУК,
парламентський кореспондент «Голосу України».

PAINE

ІНФОРМАЦІЯ

Україна проект

Україна проект... місце у... серед зав... керівни... створення... який ліцен... система теле... програм, Се... до кінця... організації... його у жит...

та мешканці сіл матимуть змогу дивитися від 5 до 7 телепрограм.

Також плакується створення у Києві «власного дому» для членів спілки та їхніх колег, де б вони могли одержати як інформацію з банку даних, так і кштуру необхідну допомогу.

У травні 1992 року спілка збирається провести конкурс ка кращий фільм, знатий незалежною телекомпанією.

На думку В. Цендровського, кожна юридична особа повинна мати право на власне мовлення. А чого ж прагне сам Володимир Акдрійович?

— Ми хочемо одного — можливості спокійно працювати, — сказав він на пресконференції.

Катерина ВОРОНЕНКО.

Справи кримінальні

ХТО ЗБЕРЕЖЕ МІЛІЦІЮ?

Напередодні першої річниці прийняття Верховною Радою України Закону про міліцію молоді співробітники органів внутрішніх справ зустрілися з міністром у справах молоді та спорту В. Боровим та міністром внутрішніх справ А. Василюком. На зустрічі, яка відбулася у залі колегії Міністерства у справах молоді та спорту, були присутні інші керівники двох міністерств, а також народний депутат України, голова Комісії Верховної Ради України з питань правопорядку та боротьби із злочинністю Я. Кондратьєв.

У своєму виступі на цій зустрічі міністр внутрішніх справ України А. Василюк навіс такі цифри: На Україні скоєно 2850 убивств, ще 9 500 чоловік загинуло у дорожньо-транспортних пригодах, 1288 — під час пожеж. Кількість крадіжок зросла на 92 відсотки. Причому, як у

Нарешті

В УТ — КОНКУРЕНТ

Нарешті й Чернігів більшмекш цивілізується — його жителі можуть дивитися по п'ятому каналу постійні місцеві телепрограми. Дебютував телецентр чотиригодинною передачею, насиченою як цікавими ковідками, так і розважальними блоками. Діти подивилися мультфільм, дорослі — зарубіжний детектив. Передачі ведуться українською мовою.

Здається, що на Черківці-щикі в Українського телебачення з'явився непоганий конкурент.

Сергій ПАВЛЕНКО. Чернівці.

Ювілей

Дні лова Василя Симоненка, організації обласним культурологічним товариством «Заповіт» та обласною організацією Спілки письменників України, розпочалися в Черкасах. Перед шанувальниками творчості лова виступають літератори, журналісти — всі, хто знав і любив незабутнього лобратима.

Завершаться Дні в обласно-

Конференція

Міжнародного Союзу «Чорнобиль»

Вчора на адресу Хрещатини, 2, де проходить конференція, надійшла телеграма: «З глибокою повагою вітаю делегатів і зарубіжних гостей II міжнародної організації Союзу «Чорнобиль», а також усіх учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Народи Таджикистану схилиють голови перед вашою мужністю і самовідданістю. Ми завжди будемо пам'ятати, що ви ціною свого здоров'я, а багатьох хто, на жаль, і ціною власного життя приборкали смертоносний атом, закрити собою планету і все людство.

Нині в суверенних республіках можна брати приклад з вас, представників єдиного

НЕ ЗГАСНУТИ ДУШІ ПОЕТА

му музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка лрем'єрою вистави-спогду про короткий і трагічний шлях рідного по духу сина Кобзаря. Буде це 8 січня, у день народження лова, у день гіркої роковини: 28 літ лрожито і майже 28 літ, як лішов він за далекий обрій...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Факт

го чорнобильського руху. Ваш девіз: «Візьмемося за руки, друзі, щоб не пропасті поодинокі», треба взяти на озброєння багатому політикам.

Бажаю учасникам Міжнародної конференції плідної роботи, а всім чорнобильцям — міцного здоров'я, благополуччя і їхнім сім'ям. Чорнобиль не повинен ніколи повторитися.

Президент Республіки.

Таджикистан

НАВІЄВ.

На конференції буде прийнято Статут Міжнародної організації Союзу «Чорнобиль», сформовано Координаційну Раду.

Микола ХРІВНКО.

З се по нитці

КУБА ДАЄ УРОК

Саме так, відкритим уроком наші медики мені хочеться назвати виставку «Здоров'я і всім», яка діятиме в приміщенні Міністерства охорони здоров'я. Маленька країна, яка на початку 60-х років стояла перед світом з протягнутою рукою, сьогодні лікує наших дітей.

Понад п'ять тисяч їх побувало на Кубі. Повернувшись додому, вони принесли з собою багато нових знань, техніку і препаратів, що про неї йдеться, дає уявлення про те, чим і як їх лікували. Тут же можна одержати і найкваліфікованішу консультацію щодо демонстрованих експонатів, бо супроводжують виставку спеціалісти високого рангу.

Але все це — лише види-

ма частина експозиції. Є й кевдкіма. Будь-кому зрозуміло: такого рівня медицина змогла досягти завдяки гідному ставленню держави до свого інтелектуального потенціалу. Нам про таке лише мріяти. Докази? Ось один із багатьох. На виставці демонструється препарат, який кубинські спеціалісти пропонують для лікування вітиліго. Наша ж вітчизняна методика лікування цього захворювання майже не використовується, а автор її, професор Ж. Гуденко, позбавлена можливості допомагати хворим. Я назвала лише один приклад, але ж список можна продовжити...

Тож Куба дає відкритий урок. Чи піде він нам на користь?

Марина ДЯТЛОВА.

Виставки

СПОГАД СЕРЦЯ

У виставочному залі Музею Історії Києва (Андріївський узвіз, 3) триває виставка лравор та літографій видатного англійського скульптора, графіна XX сторіччя Георгі Мура.

Ця виставка організована за участю Британської Ради, яна впроваджує п'ятдесяти років сприяє розвитку культурних відносин Великобританії з іншими країнами. Вернісаж у Києві — продовження цих добрих традицій.

Однією з помітних сторін діяльності Британської Ради є колекціонування британського мистецтва XX сторіччя, започатковане 1935 роком. Нині це зібрання має понад п'ять тисяч творів. Георгі Мур — один з багатьох митців, хто подарував свої твори колекції на знак вдячності Раді за її роль у зростанні його міжнародної репутації.

Неможливо переоцінити значення мистецтва Георгі Мура. Його твори експонувалися в багатьох країнах, а скульптурні композиції прикрашають вулиці аеліних міст світу. Майстра часто називають «Мікеланджело XX віку». Його мистецтво має універсальний характер, своєю привабливістю осягає еднані нації і народи. Темі, порушені художником, лрості й водночас вічні. Це материнство і родичість, співчуття й лродство, звичайні людські почуття...

Виставка творів Георгі Мура відкрилася в Києві не випадково. Це своєрідне повернення додому, бо його дружина — Ірина Радецька, народилася саме в Києві. Вони зустрілися 1928 року в Лондоні, у Королівському коледжі мистецтв, де Мур викладав у класі скульптури, а Ірина навчалася живопису. Художники був захоплений

її красою, чар його цінностями в Росії, бідуючи до цієї зустрічі «істинний художник одержаний». А йомства з Ір дає, «Рембрант жини, а Бадітей». У липні рі та Ірина одійшли був вав-понад п'ять до смерті Мура. Ірина була натхненницею творчості, жити їх сімейного життя свої ірраш. «Навіленачі і До середині 30-ионав серії маанних стала йом

Графікою Мурматися серйозно. На виставці естемпіа із ст719 робіт. Вони усі періоди йом1949 і 1984 роурють різнітехіни, якими дожили.

«Мати і дит лежачі жинці основні теми, яивнає все житлені літограф

Утк-енд, т

Подалися шахтарі в козаки

Відбувся з'їзд Донецького українського козацтва, на якому відроджено Кальміуську лалану війська залорозного изового. Козаки обговорили і прийняли свій статут, провели вибори керівних органів. Головою лалані став донецький шахтар з 20-річним стажем підземних робіт А. Бондаренко.

Як і в статуті Всеукраїнського козацтва, так і в нашому передбачається створення ряду господарських структур козацького профілю, — лоділася ланамі на лобудне військового суддя І. Козловський. На зароблені гроші організуємо підготовку новобранців до Української національної гвардії, будемо широко лроводити патріотичне виховання молоді. Плануємо лралагувати лубот, заіачі, культуру козацтва, брати участь у фольклорних святах і фестивалях. Допомогти в цьому нам обіляють історики, ділячі культури, мистецтва. Серед них — духовний батько всеукраїнського козацтва, відомий митець Іван Гончар, письменник Сергій Плацида.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

НІЙ БАНКІР?

лізнігових та страхових операцій. Автор концепції — кандидат економічних наук, 39-річний Володимир Лавовий, який займає пост державного міністра з питань власності й лідприємництва України.

«БВРО-ІКС».

ЗИМА. ПОВЗУТЬ ВУЖІ

Неймовірно, але...

потеплішає, виповзуть на поверхню?

Не менш дивне сталося і в сусідньому будинку № 68-В. Повернувшись увечері додому, господар однієї з квартир побачив нільна ос, які повзали підлогою, намагаючись злетіти. «Звідки вони серед зими, тим більше, що я недавно зробив капітальний ремонт?» — здивувався він.

Справді, що це? Аномалія чи якась закономірність природи? Чи, можливо, вплив радіації, як стурбовано поділяють жителі мсвиу Викоградар?

— Згадані явища хоча й рідкісні, але цілком нормальні, — сказав під час нашої зустрічі завідувачий зоологічним музеєм, доитор біологічних наук, професор М. Щербак. — Вуженя або сховалося на зимову сплячку серед труб тепломережі й відтак пробудилося, відчувши «весну», або ж його хтось потурбував, і воно вирушило шукати іншого місця. Оси, які це притаманно всім комахам, ожили в квартирі чи на балконі від тепла й вилетіли із шпарин, де ніхто не міг їх до цього запермігати. Отож, радіація тут ні до чого.

Олександр ВІНОКУРОВ. Київ.

ДИВЕРСАНТИ ВЛАСНОГО ВИРОБНИЦТВА

Пригоди

банальної причини — порушення правил експлуатації водонагрівальної системи, нашо закрило очі керівництво друнари. Наслідок — ловістозруйноване побутове приміщення. Жерта немає, на від-

міну від аварій у Кельменецькій лазі, Сторожинецькому райобуткомбінаті та Чернівецькому об'єднанні хлібопродуктів.

Петро КОЛІСНИК, технічний інспектор Чернівецької облпрофради. Чернівецька область.

ВІКОВИЙ ГОРОСКОП

виявляється, життя людини поділяється на дванадцять вікових періодів, що відповідають певним знакам гороскопу. ТОВТОВ, ВВАЖАЄ ГРИГОРІЙ КВАЩА, В ЛЮДИНІ ЗАКЛАДЕНО 12 ВІКОВИХ ПРОГРАМ. КОЖНА З НИХ ЧЕКАЄ СВОГО ЧАСУ І ВМИКАЄТЬСЯ В НАЛЕЖНИЙ ТЕРМІН.

Перше життя Півень (немовля)

Перше своє життя людина лроживає, нічого не залам'ятавши. Та це їй і не потрібно. Не треба починати життя, знаючи про смерть. Народившись, дитина кричить. Аналогів цьому в живому світі нема. Крик немовляти можна лорівняти хіба що з криком півня на світанку. Йн птах, дитина імітує звуки, лримоути, з якими до неї звертаються захоплени батьки. Не біється лерехвалити своє дитя навіть у такому віці, тим більше тих, хто народився у рік Півня. Спілкуйтеся з ними побільше, бо лівні без спілкування можуть навіть захворіти.

Друге життя Мавпа (1—3 роки).

Друге життя настає у сім—вісім місяців. Людину вже ніщо не зв'язує з тим світом, бо вона лрйшла в коло сім'ї. Тепер у неї лочи-

Думка письменника -

ВІД РЕДАКЦІЇ: Хочемо саме в дньому разі нагадати, що в газеті досить часто зустрічаються помилки, а в якій думав автор не зобов'язався з точною зору редакції. Зокрема, хто, дї я за нього агітував на президентських виборах, — то його право і його слава. Зараз же наші громадяни в Україні, треба обличити міліоністесіні, і інші чари, і утварити вати гуртою міліоністесіні, і міліоністесіні. Прізвисько, бо його дї самі не цілє сприяємо. Знаємо ж: розпорешити сил не давала нам можливість завоювати незалежність рашіш.

13 ДОСЬЕ

«ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

ЧЕЛКОВ Борис Михайлович. Народився 1917 року у місті Великих Будищів Одеської області. Закінчив Одеський сільськогосподарський інститут. Присвоєно на різних посадах Інституту УкрДІЗампрот. Нещодавно призначений головою Державного комітету України по земельній реформі. Одружений, має синів і дочку. Життєве кредо: «Нам не забувати, а переконувати фактами».

— Ваше призначення на посаду голови Комітету України по земельній реформі — ентропий чи заздалегідь передбачений ріс?

— Коли цей експеримент тривав майже рік, то це — експеримент чи гра на червот? Хоча, що коли ми готували Земельний кодекс, я розумів необхідність Комітету по земельній реформі. Зрештою, у мене було професійно, і після певних вагань і сумнівів я погодився на це посаду...

— Майже, працюючи не «на свій «докапши»» дод, а у частку у проведенні такої реформи в Україні?

— Не знаю. Але в Англії, я справді був керівником контрпартії. Ми працювали при Міністерстві сільського господарства і рибної ловлі. За контрактом були фахівці різних напрямів: зоотехніки, картографи, агрономи, гідрогеологи, топографи. Скажімо, з землею з проханням наради зомлю селянам. А матеріалу — ні болячого, ні ґрунтового обстежень — немає. Навіть топокарти 1952 року — стоснісничого масштабу, а ми давали в наступному. Але, мабуть, найбільш складноці був в іншому. Вони нам не завжди довірялися. До наших слів йшли американці та фахівці інших країн з перевірками. На жаль, дехто з наших вивчачів не на висоті, бо потрапили в Англію не за фаховими цілісностями, а за протекцією. Лише половина працівників

дає гумус... Тому в нас тепер близько 30 відсотків ріллі еродовані. Ми сьогодні боремося з плоскістю ерозією. Земля завжди була в нас в заборі. Не секрет, що з могодного керівника господарства ніхто за здоров'я землі не запитує. Головне було — зерно, м'ясо, молоко, ябля... Керівник приймав і здавав господарство, а землі — ні. Не можна так по-варварськи ставитися до землі. Во тоді нашим анімам залишилися ділянки на ґрунтову нурту Докучаєва 1882 року і м'ялується колісним чорноземом.

— Чи не току ви азіалися за проведення земельної реформи. Якою ви її бачите?

— Поки що в нас в Україні не визначено обсяг робіт для проведення земельної

моніти до березня 1994 року з наданням Державних актів на право володіння і користування землею. Тож рахунок піде на мільйони.

— Все це так. Але сьогодні селян хвилює також — якою буде плата за землю?

— Я думаю, що достатньою. Це добре, але реалізація положень Земельного кодексу на місцях це важко. Тому і дуть до Києва ходяки...

— Згодом, чи Земельний кодекс це по-справжньому не запровадять, до державної позиції, без аврала і кампанізми. Бо земля України не вийде серйозно річ. Така моя позиція з цього приводу.

— І все ж таки, чини Комітет може реально допомогти тим, хто хоче діяти землі?

— Складне запитання. Чинне законодавство всі права розпоряджати землею віддало місцевим громадам. Тому почасти ми можемо їм лише допомогати кваліфікованою монітиці ці питання.

— До речі, чи не справдішніми є цілісності земельну реформу як айну з винят?

— Ні, це не «віна з колосами». Це буде колісність, терпача розв'язальна робота з певними керівниками господарств, які покінчили розуміти суть реформи.

— Але як бути, скажімо, з шістьма колосами Державного району Івано-Франківська. Де приховані землі?

— Це, на жаль, не диння. У нас майже в кожному господарстві щось є приховане і землі було і є. Тому цілком зрозуміло, що облік земель повинен бути державним, а не місцевим.

— Чи не боїтеся ви при анонсованні покладами на Комітет завдань зустріти відсіч це діючих домінь бюрократичної структури управління і потрапити в північну ситуацію?

— Я цього не виключаю. Не хотіло б бути каліфом на годину...

— Вели інтерв'ю Віктор РОСАДЧУК, Юрій НІСТЕРНИК, спеціаліст нересоректив «Голосу України».

— Реклама

Мли агрономів

СТАНУТЬ ЛЮДЬМИ ФЕРМЕРАМИ

Відразу у двох професійних Черкаській області — у Умані та Золотоноші — розпочали навчання групи по підготовці фермерів. Крім оволодіння фактом тракторів, воля, газо-електропозавантажувачів, майбутні власники сільськогосподарських підприємств проходили курс агрономії, зоотехніки, сільського будівництва, бухгалтерського обліку, основ комп'ютерної заці.

Ось як «ГРАДУС»

Одного розчирку пера вистачило, щоб під гаслами боротьби з екологічними розкошуваннями вилізувати високотехнологічний спиртовий завод селян Косери Кам'яського району і андербітності. Більше тріх років, щоб повернути межі круги своєї перепрофілювання і вилізувати неможливі вод, якісь ледве зводять цілкі з кімчима.

Мили Косарський біохімізавод після вилізу неперервний зомлю лавини андербітності продукцію — близько чотирьох тисяч декалітрів спирту щодоби. У першості — відкрити цей лікеро-органічний виробів не літара мільйон декалітрів не річ. Ота і траурна у тихих Косарах.

О'КЕЙ, МІСТЕРЕ ФОСЕТАІ

Директор британської фірми «Деліттегі» містер Б. Фосета і комерційний директор фірми «Пікс» містер М. Гібсон лішилися задоволенням відвідування Золотоніського та Черкаського районів. Два дії вони зійшлися з роботою сивіологічних компаній, які працюють за технологією фірми «Пікс» — дочірньої підприємства «Деліттегі». Бізнесмени з беріть гуманітарно-екологічного Альбіону інституту до Черкаської виробничості, щоб пересвідчитися у доцільності продовження контракту. Висновок такий: співробітництво потрібно розширити не лише в галузі тваринництва, а й у виробництві комбикормів, рослинництва. Не що й одержали згоду зазначеної сторони.

Лідія ТИТАРЕНКО, власник нересоректив «Голосу України» Черкаська область.

«Не хоч бути каліфом на годину»

Нове призначення

могла більш менш професійно робити свою справу...

— Навіщо, як зробили для себе, якби акціонер і тепер формулює свою концепцію, підберете фахівця-однодумця?

— Безумовно. На провідні посади думаю запросити фахівця з Інституту УкрДІЗампрот. Але це для мене складніше і болюче питання. Прохорова, із сусідством так званої прохорова, залучити тільки професіоналів з області. Щоправда, або були моменти, коли намагалися відмовитися. За моїми розрахунками (без вирішення питань приватизації як створення Земельного банку України), потрібно було б 97 чоловіків. Я не прихильник великої чисельності управління. Для успішного вирішення цього питання лише однієї землеконтролювання не вистачає близько 14 тисяч! Хоча в кожному районі окрім них в земельній службі мають бути юристи, грунтознавці, геодезисти тощо. Великі обсяги робіт необхідно ви-

реформі. Ми ще не розробили такої програми. А ще ж є так, приміром, питання, як моніторити земель, приватизації, а також розробити наукових розробок. Крім того, ми не маємо відповідної інформації про якість ґрунтів в Україні. Тому треба зрозуміти, що земельна реформа — не тичка, сова кампанія, в колісності, поведінка робота не одного покоління.

— Як буде здійснюватися земельна реформа?

Відповідно до програми її проведення. Так, на 1992 рік планували виконати роботи загальним обсягом близько 56 мільйонів карбованців.

— Чи маєте ви для цього відповідні кадри?

Для успішного вирішення цього питання лише однієї землеконтролювання не вистачає близько 14 тисяч! Хоча в кожному районі окрім них в земельній службі мають бути юристи, грунтознавці, геодезисти тощо. Великі обсяги робіт необхідно ви-

— А як дороз'я вашої землі перед реформою?

— Посильніше ерозія, па-

І КУЛЬТУРЦЕНТРУМ, КІРХА...

У радості «Чанапесів» поклади будинок, культурний центр. Чому така химерна, пенасенська назва? Бо, перше, його проєкт (культ, ідеологія, бар, інженерно-комунікацій) розробляв фахівець Німеччини, а затвердив федеральний уряд, по-друге, імені його спонсорів та обслуговувачів, 500 тисяч німецьких марок, — виділяв ФРН.

Коли настав кінчик року в Причорномор'ї завітав голова комісії будівництва Німеччини з питань надання гуманітарної допомоги України Іш Остергетелю, то директор «Чанапесів» Василь Шевченко не пропустив нагоди, аби запросити його до Добролюбовської. Знаючи на те, що колись там мали німецький комендант, а село мало назву Александрівка, гостя додому умовили не доведеться. Близько місяця він поклади з членами кількох німецьких сімей, що й зараз тут мешкають. На свою долю наробив собі багато й не скривився, бо мають добротні будинки, домашні господарства, неоплатні заробітки, та на одну

агенцію незручність все ж вказує: як пастора довершили свої черги, змушені їздити, аби помолитися Богові чи відзначити релігійні свята, ані до сусіднього села. Бо кірха вже багато десятиліть зайнята під рубіж...

Ділова німецька логіка спростала досить швидко: для молоді культурний центр, а кірху — за її прямим призначенням під храм, який би могли відвідувати всі бажаючі. І в селі колісний сіл. Василь Шевченко вхопився за ідею об'єднати, а незабаром одержав запрошення з Німеччини. Поклади, узагоді, приватної проєкт угоди. Очікували бачити за валюту знайшлися дві людини. Генеральним підпорядкованим визначили «Укр-агрономсервіс».

Уже айну наступного року культурний центр має зайняти свої відвідувачів, а кірха — своїх.

Георгій ВОРОТЮК, власник нересоректив «Голосу України». Овідопольський район Одеської області.

НЕ ЗГАЙТЕ ЧАСУ!

Поспішіть, і ви станете учасником інвестиційного товариства акціонерів «Інтелітність» із статутним капіталом 100.000.000 карбованців!

ІА «Інтелітність» покликана забезпечити прибутки своїм акціонерам шляхом інвестицій у нові підприємства, що використовують ІА результати у машино- та приладобудуванні, в індустрії будівництва малоповерхового житла, комерційній підприємствості та інших підприємств.

Аній акції по 1000 карбованців, або 50 доларів США, випускаються іменні (50000 акцій), безнадійні (40000) та привілейовані іменні (10000 штук).

Засновниками товариства стали: МП «Фірма Меглев», НВО «Зоря», МНВТ «ІПЕР», акціонери страхової компанії «АСКО», Українська інженерна спілка, Київська обласна дирекція УСБ, Промбудаби, Лєвбін, кооператив «ІСІС» (республіка Грузія), окремі лєвбін і нових розробок Мірослава Гаврилюка, Юрія Павленка, Кірада Гішка та інші. Збори відбулися 14 грудня 1991 року. Засновники створили власним прихильностям акцій та одержувати право позачергового розподілу частки в членстві у програмі товариства і придбання акцій нових випусків. У вигляді установчих внесків засновники внесли результати науково-технічних та експериментально-дослідних установок, патенти та промислові кошти загальною вартістю майже карбованців.

Передплата акцій проводиться з 28 грудня 1991 року в Києві, вул. Хорєва 1, і здійснюється бляками по 10 штук акцій (для організації переважно по 100 штук) шляхом укладання договору з засновниками на продаж акцій (це уможливиє оплатити годині або перебіганням на рік № 92430 з Промбудаби УСБ) банківською МФО 322261 суми в розмірі не менше 10 відсотків від вартості акцій, на які здійснюється передплата).

Пропозиції, довідки, консультації: тел. (044) 416-4314, 220-06-07, 224-52-27, (для Охрімківки).

КУРС НА ТУРЕЧЧИНУ

Відразу після атаматинської зустрічі на запрошення президента Озала до Туреччини вирушить делегація Кабінету Міністрів Туреччини на чолі з Аскарієм Анеким. У її складі — держсекретар Кабінету міністрів керівник рządu відомств, народні депутати республіки. Передбачено, що під час візиту, який триватиме чотири дні, між двома країнами будуть підписані міждержавні та міжурядові угоди про застосування відносин, а також договір про економічну співпрацю.

Президент Акаса також виступить у медіасіті — турецькому парламенті, зустрітись з представниками приватного бізнесу. Також будуть встановлені побратимські відносини між Бешиком і турецьким містом Ізмір.

БґЕН ДЕННІСЕНКО,
власний перекладач
«Голосу України»
Вільнюс.

ПОЛОВИНУ ШЛЯХУ ПРОЙДЕНО

749 делегатів III з'їзду «Свободи», поповнившись для дані у відеосесію Палаці спорту, вирішили взяти тайм-аут до наліт 22 грудня. Що вже зроблено за цей час? Поки що не багато. Перша делегация виступила Голоса Верхова Раді Ландсберіс, прем'єр-міністр Вагнорс. Обговорили й політичні й економічні, соціально-економічну ситуацію в республіці, свідуючи ухвалені одну-дві резолюції. Являється в мілі про нагальну потребу введення в Литві інституту президентства. Кандидатом на пост президента, на думку з'їзду, мають бути пише Вітаутас Ландсберіс.

Описі делегати відомств надворі, правліючи Литовською радіо й телебаченням, вважаючи такі парадні заходи...

літним. Яку відповідь вони мали не ураз, амамо сказати. Адже найближче у програмі з'являються той же Ландсберіс, Вагнорс, пойді в їх оточення.

Наприкінці другого дня знову поставо питання про застосування «Республіки», «Майжой Латвія» та «Атлінгінаса. Річ у тім, що раніше вони назвали «Свободу», а потім відмовились себе називати. Запам'ятав, що ці майжополітиці сьогодні у Литві анданий обіграли «Свободу», та з'являються й у апостамістичних настроях, з'їзд узяв перауру.

Микола СТАНОВИЧ,
власний перекладач
«Голосу України»
Вільнюс.

Експрес-новини

Міністр закордонних справ Велінобратіа Херд заявив, що його країна повинна прискорити вирішення питання щодо визнання польської республіки. Ми одержали необхідні запевнення щодо контролю над ядерним озброєнням і питає дотримання прав людини в республіці, сказав він, виступаючи в палаті общин.

Північнокорейський дипломат заявив, що колишній керівник НДР Хонекер народив чимже кабінетним членом виступити в Москві до Пхеньяна. Посолство Корей в Москві все ще очікує дозволу російських властей на виліт Хонекера, повідомив представник посольства.

Міністри закордонних справ країн НАТО діяли згодом щодо позачасної політичної СРР проголошеної медичної та інших видів допомоги з метою уникнення соціального вибуху в країні. Про можливість такої вибуху попередив держсекретар США Бейкер. НАТО кожнорічне поставив допомоги політичній ситуації, доміжні «Містери, а в її проаганді залучаючи своїх військовослужбовців.

Уряд ФРН прийняв постановку щодо визнання незалежності Хорватії і Словенії. Міністр закордонних справ Німеччини Геншер проведє переговори з лідрами двох республік на предмет встановлення.

власні з ними дипломатичні відносини.

Президент США Буш заявив, що використання мабуть пошкодило по країнах Азійсько-Тихоокеанського регіону з метою розширення торговельних зв'язків і укріплення довір'я між країнами до об'єднання США в галузі регіональної безпеки. Буш поінформував засоби масової інформації щодо майбутніх відвідин Австралії, Сингапуру, Північної Корей і Японії.

З американською допомогою, заявив президент США Буш, Куба може досягти успіхів у галузі економіки за умови, якщо нинішнього президента Кастро замінить демократичний уряд. Кастро відмовився, сказав американський президент під час зустрічі з журналістами. І не можна припустити, щоб населення Куби зазнавало злигоднів і його прагнення до свободи нехтувалося.

Керівники південноафриканських утворень, які представляють біле й негритянське населення, розпочали офіційні переговори щодо нової конституції з метою покласти край більш ніж сорорічному правлію під дією меншості в країні. Сюди у НАР майже 5 мільйонів білих і 27 мільйонів негрів. Якщо переговори з'являть поразку, то заворушення охоплять всю країну, заявив представник комуністичної партії НАР.

СУВОТНИЙ ВИПУСК

Посміхніться

— Вам нема чого боятися: автострада пройде над вашим будинком.

— Мій батько наразі вчинив до мене інтерес. Сюди він заїздив, хто я такий і чи живу я тут.

Малюнок з газети «Монд» (Франція) та «Дейлі Міррор» (Великобританія).

Зі світу по факту

● Остатнім часом Бразиліа дедалі більше страждає від «літальних мушкетерів». Моподі переконатися вчли та іні старші когали відомості першого літальника опортуністів у США та Зав'язаний Європі. Існує угада країн сарбоді аниміст можливість залучити в Бразилію кілька тисяч анимістів-кавалієрів спеціалістів з Радніського Союзу, які доломали б розтану наукових досліджень, освіти, культури, спорту, впровадження новітніх технологій.

● За повідомленням податкової відомості США, у 1989 ф.і. навісному році кожний американець заплатив у середньому 1088 доларів податку на доходи. Це найвищий рівень податку на доходи. Найвищий рівень податку був у штаті Аппіка — 3999 доларів з людини, найнижчий — 1184 доларів — у штаті Міссісіпі.

● Третинне населення Зімбабве страждає на хістмотоз — хворобу, мікробі-розпослюдувачку зноі проникають в організм людини через шкіру і шишечки з ріжковою водою та викликають необхідність змивати в морі, пачив, поваряту зору. Місцеві жителі вже звикли до хвороби, та їх без ріжкової води, особливо під час засухи, неможливо. Кінгати ж II — не маблизирш дозв. А «удній дози» спеціальних профілактичних препаратів можуть дозволити собі лише багаті любителі водних лок, гомон на катерах та рибалства.

● За даними ненадійної рад з питань статусу у жінок, кожні п'ять молодих пар, які живуть разом, офіційно не реєстрували свої сою. Таном з'ясувалось, що жінок, які перебувають у громадському шлюбі, освічених, мають роботу і заробляють більше від офіційних замів.

● Жителі далекосхідного міста Находка звернули до пікарів поштових міст-побратимів Майздура з проханням про допомогу, пив коштує 76 копійок. За словами жителя Майздура від свого фонду міжкордонних зв'язків пише 1700 доларів для доведення обставини і встановлення дігнозу, після чого доктор відправили на батьківщину, в мер Майздура звалив: відомі «ніжні інсульт» (інфаркт) (раніш) пацієнтів за рахунок муніципальної благодійності.

● Ультравар південноафриканської «Партії Бурської держави» виникла британська урядова комісія з 350 мілітарних доларів як репарції за англо-бурську війну, що завдала чималих втрат. 90 років тому. Лідер партії ван Тондер не вважав, що це велика плата за життя 27 тисяч жінок та дітей, які загинули під час британських нападів. Але відповідало з Дунінг-стріт їм поки що не одержав.

● Поліції американського міста Саммерфілд заарештували троє чоловіків, які відповідали за утримання 200 хортних мавп із слуховими ферек. За словами міліції, вони не могли довести бідних тварин, які мали взяти участь у собачих бійках, майже до голодної смерті. Трьом відповідало за знищення 196 фінток жорстокого ставлення до собак.

ЧИ ДОБРЕ БУТИ МАЛЕНЬКИМ?

ІНТИМ

леньким «якусу особливу мужність, силу, витривалість і азарт».

Але ж такі: у повсякденному житті маленький чоловік змушений переборювати великі перешкоди, перш ніж може прожити свій чужий довіл життя. Громадські норми в цілому і жіночі уявлення про чоловічий Ідеал воєрешні не відповідають для них недоскопій півнику. Маленькому чоловікові просто складно стати об'єктом уваги з боку жінок.

Маленький чоловік — такийкорист-одинак і борсь-одинак.

Але перш ніж співчувати маленьким чоловікам і нарікати на несприятливість життя, все ж таки ознайомимося зі статистикою. Воно свідчить, що драми «зросту» між чоловіком і жіночою могуті б'ють зайвий, осміяли для більшості маленьких чоловіків є достатньо жіноч, які ідіхотлі їм за віком і зростом. Наприклад, у ФРН 24 відсотка всіх дорослих чоловіків не вищі ніж 1,70 метра. І вважалися маленькими. Але ж і німців, не вищих від 1,70 метра, вважалися 76 відсотків. Так що невисоким чоловікам є з його вибрати.

Але ж ні їм подовий жінок-середнього зросту — як аналіст Райдкопф Мессер, що прагнув зійти на всі «восемьдесятисемі», вони прагнуть підкорити великих. Нависолих, жорстоко, фанатично.

Звичайно, що цього треба поставити в розуміння.

Всупереч усім заборонам ідісторії високу жіночку — це надань маленькому чоловікові ваги. На його починають дивитися як на бугало зовнішньої, серцеда, лідунку, яка чотось варті. А маленькому чоловікові це приємно. Віт-решт у ньому повинні, прихисувати щось, цілком особливий, який високоті, що є ярасна жіночка відважилася полюбити його, «коротун», чи навіть одружитися з ним. Такий чиним, потім до високих набуває конкретного сенсу.

Для маленького чоловіка в середньому заробіток висока жінка здаєтьсяся не досяжним метою. Але вони не здаютьсяся, маленькі чоловіки.

До речі, вони і всі жіночки схотіли в одному. Ми треба-матимаси більшого, ніж іншим, щоб прозвонити наверх. Ніжин, похвалити хорший знімчик, який ми збереде. Емансипація застала низьких чоловіків у черевних дитячому розміру. Але вони виростали в цьому, що в соціальному значенні.

Отже, підсумуємо достоїства маленького чоловіка: він розумний, має почуття гумору, цілспрямований і до того ж — прекрасний у кохани. Він володів всім, що необхідно для життя. І при цьому не має потреби у великому просторі. Він — згуток енергії, азгусток снай, міксексика з великимим мовлявисті.

«Носкомателі» (США).

Сторілку підготував
Олексій ЄВСКОВ.

ПРЕЛЮДІЯ ДО БЛАКИТНОГО СНІГУ

Ми шукаємо відтих, нерідко сподіваючись знайти її тут, серед музики. Хоч би тому, що віримо — тепер вона служить нам, а не обслуговуватиме їх.

Якою бажаною видається нам сьогодні шпарка, де можна забути і забути прозу, верги, порожніх приаєвків, конфліктів і негараздів. Як хочеться вірити, що краса справді врятує нас!

Але хто врятує красу? Тим більше, якщо вона «в єдиному екземплярі». Як, наприклад, Київське хореографічне училище-інтернат — унікальний навчальний заклад України, що готує артистів балету для оперних театрів республіки. Або розміщена з ним під одним дахом музична школа-інтернат імені Лисенки, яка зібрала під своє крило найобдарованіших юних музикантів столиці. Чому? завжди здавалося, що тут живуть люди із зовсім іншими, неземними проблемами. Але проблем вистачає і в них. Хронічно бракує коштів, музичних інструментів, костюмів, приміщень для репетицій.

Тісно, бідно, незатишно.

В останньому фільмі Ельдара Рязанова «Небеса обітовані» божки, як порятунку від свого життя на смітнику, чекають блакитного снігу. По тому, було їм обіцяно, нещасних забуртять на планету добра і щастя, якщо жабрак-музика Соломон заграв на скрипці.

Нас на іншу планету не забере ніхто. А дорога до добра і щастя лежить через красу.

Настане час, впаде й на нашу землю блакитний сніг. Зазвучить каріона мелодія, і краса, можливо, ще раз врятує світ.

Катерина КІНДРАСЬ
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Всім, всім, всім!

РЯТУЙТЕ НАШУ ДУШУ!

Природні катастрофи забирала людські життя за догоду. Як індустріальні підприємства і міста стали масовими. Опинилися у пастці, людство вперше шукає вихід у спеціальних рятівних службах. Людство, але як ми. У країні, де все будується на ілюзії нафтових та уранових ердишних матеріалів і де небезпечно бути позавищаним нацизмом наслідок надмірних атомів, де цяга часу диктує надію — на митність і ентузіазм солідарності між тур. Один розумний чоловік назвав нацизмом народ, який потрібні граві. А ми без них — жодного хрону.

ти власну рятівну службу. При і створили ентузіазм при українському фонді масових під керівництвом Володимира Семака. Тоді вперше з хлопців Уточина убили до загону на правах штатних членів, решта дали згоду допомагати в разі надзвичайної ситуації. За рекомендацією себе під час землетрусу у Гурзії двох наших витягли з заваля. А ось далі...

— Поїхав у Молдавію і смері у Туапсе обійшався вже без нас. Розповідає Володимир Фомін. Щоб вийти, не було навіть власних грошей — четвертий місяць сидимо без зарплати. Напрохилися прохолодним альпінізмом, хлопці між тим продовжують тренуватися: працюють з акалідами, парашутистами, рухатся милою Валерій Габданам, який у свій час шукав у Афганістані пастиків мін, тепер навіть особку шукає потерпілих.

Забудували і рятівний загін, створений у Харкові з ініціати інженера-аероконструктора Олександра Хеннікейна. Олександр в'їждив до збройної оборони добровільно-медичні, серед яких багато альпіністів. І вони створили похідний моторизований госпіталь. Він тепер побував у Гурзії. Добрався туди швидше, ніж за...

то, що перераховували. Бегото питав монжа вирішити вже тепер, і таму в звертався до всіх, хто мав би доповідати врятувати рятівний загін. І вийшло так, що вийшли до нас діти рятівників загону при українському фонді масової і зброї в Валдівській ФОМІНА — 228-33-66, аби директор Київського науково-практичного центру екстреної медичної допомоги при Міністерстві охорони здоров'я України Анастасія ПУЧОВА — 228-34-38. Наказувати ший до результату — це безкоштовно монетки.

Наталія КАМІНІНА. Київ — Харків.

два дні, але і люди, і техніка були в стані вичаудного димона. Досвід госпіталь Хеннікейна ще раз доводив на ентузіазм рятівної служби може співпрацювати але база її потрібна місцина.

З радістю дізналися й, що проєкт П'єке є в Україні. Він передбачав створення надійної системи зв'язку, медбригад постійної готовності, спеціальної клініки катастроф... Що вказати, мріяти, мислити бо ми всімо, а як до діла, то одного бракує, то іншого. Сьогодні в надрах Міністерства охорони здоров'я створюють науковий центр екстреної медичної допомоги, який має розвинути у запроєктовану службу, але Анастасія Пучова, який той центр створив, сьогодні керує їм по телефоном і двома автомобілями. Ні госпіталь, ні складу обладнання, ні медичні кадри. Трапляться нещастя — доєждати знову сканяти ентузіазм.

Що я казати, західні зразки рятівних служб доводять: нинішній війни зброї, багатого, але не обов'язково негалею будуть клініку. Досить вирішити хоча б найголовнішу проблему. Власне, проблему зв'язку. Повідомлення про нещастя частіше надходять через пресу. А повинні б — через систему цивільної оборони. І некаже не можна забезпечити рятівників необхідними інструментами, дисками, пилками, різакми для арматури, радіостанціями, ліхтарями тощо?

КРИЗІ НЕРОЖЕВІ ОКУЛЯРИ

Просили перевірити

Магазин «Оптика» № 9. Чергого дала, але рухується докості мандо.

— Такого сил, бубусю, немає.

— А коли буде?

— Як знаю.

(Підракує) з 15 копівці відомим В. Токі не перебігавши не читач Володимир Ковалюк, ставлючи, що сьогодні практично неможливо придбати окуляри. Власники дефіцит рідко зустрічаються, а ось в кабінеті заступника начальника відділу торгівлі Київського обласного підприємства «Медтехніка» Ігоря Жовтуну — в розпачі.

— У Києві 12 магазинів «Оптика», і всі майже порожні. Люди збираються, а що купити? Постачальники — це Суксунський, Ізюмський, Рибницький, Спеціальні заводи — не виконують зобов'язань. Рибницький оптико-механічний, наприклад, у цьому році задовольнив вимогливість лише на 30 відсотків, а в наступному — не

десті жодної ліній. Чому? Тому що за свою продукцію вимагає цукор, масло, є закінчили вони у нас?

— Справжньому, що бракує, ми знаємо. Як винишуть на мітингах! Приходимо до магазину — лежить готова окуляри. Добре, якщо підходить, а якщо ні! Як правило, в кишені виявляється найкраща оправа. Тож просять, щоб з неї вникнули одні ліній і встановили їх!

Потім, відповідно обидва комплекти. До речі, — про ці. Люди, особливо пенсійного віку, тривожно набувають, подорожнички послугу.

— З нового року підприємстві орендні плати, треба було збільшити зарплати, пенсії працівників, це вплине на ціну послуг. Але я рад би урядові підібрати плати, а якщо ні, то знову в кишені, бачачи насом не буде ні оправа, ні аліза.

— Покладася нади на твою відповідь, як комурунці «Медтехніка» до якої айду? І магазин «Оптика». Вельми цінність і буде приватизацією, але в державні підприємства.

Правда, оскільки у наших підприємств немає коштів на закупівлю, то бачачи, наприклад, перекази й у руки діля, як перетворять «Оптика» на щось більш являти.

Із сподівання, що бачачи, ні кредити. Отже переконатися...

Перспективні невідати, але зупинив, що сказати.

Сергій СЕМЕНІВ.

«ВИНО: ЛІЖИ ЧИ ОТПУТА»

Розставимо крапки над цією

Після тривалого нонконформізму, який мав місце в пресі виноградарів, відрадно було ознайомитися зі сторінками вайної газети від 29 червня з об'єктивним, вагомим інформаційним професором Г. Валуліну про корисні для здоров'я якості цього безцінного дарунка природи.

Але ось у номері від 21 вересня читаємо статтю кандидата медичних наук Н. Савіт, вступивши в душі холодної весни 1985 року, коли, не рахуючись з укорінними традиціями, сподіваючись на швидке покінчення з алкоголізмом. Загальною тенденцією результатів наслідкового запровадження твердих, коли наголошено доводило діло до абсурду. Наприклад, президія АМН СРСР зупинила була розгляд анкету академіків Ф. Углова і М. Діатова про вилучення з дітячого харчування кефіру, який, у зв'язку з амезом у ньому алкоголь, на їхню думку, «руйнує» генетично радянського народу». Якби спеціальні комісії з неадекватнолексиконів медиків не вдалося довести, що спирт є і в материнському утробі, що кефір був би забороною, а це, що його виготовляють — закріплюючи, отримуючи доктор медичних наук А. Кача дослідив небезпечний продукт — виноградар вина

— і встановив, що вони єтерно шкідливим від... горілки. Найшкідливішим він вважає шампанське. «Якщо риторика його подорож, хоч би що, але, він не зміг зменшити сталею відношення...» без тій сумішю стверджує вчений. П'яна, де валося промовляти, дістати шампанське для експерименту?

На жаль, у виноградарів не знайшлися таких авторитетних засвідчення, як у кефіру. І краді виноградарів, яких викорчували. Головні алкогольними напоями самі собою. З'явилися загрозливі ознаки інтелектуального і фізичного виродження суспільства від наркоманії і її нового різновиду — токсикоманії.

Не атогонів із Савіт, яка не каже, що анкету потрапило рекламному. Навіщо, розповідаючи про шкідливість самі по собі і міцних спиртих напоїв, треба опитувати замість фізичного виродження? Не боротися з алкоголізмом, а змусити не «сухими» законами, а сухими методами. Наприклад, у 1983—1985 роках, за даними тижня пропаганди, у Києві значно зріс попит на сухі вина, а споживання міцних

напоїв зменшилися порівняно з такими ж містами, як Одеса і Ялта. Відповідно знизилася й рецидивна від пиячтва. На жаль, ці скромні успіхи, які, напевно, не зменшилися через винятки Мінфіну виробляти більш податковому міцну продукцію. Соціологія до виробництва чихає, а ми не зупиняємося, а виробляти примушували переробляти готові сучи вина на міцні.

Наприклад, навіть у такій цінаправленій жінці, яка «боротися з алкоголізмом», автор П. Г. Заїрєна на другому році антіалкогольного психозу в 1986 році наводив відоме висловлювання великого російського психіатра С. Корсакова: «...тобто сприятиме розповсюдженню слабких виноградарів, тому що, як показує досвід, де населення вживає майже невинно слабкі вина, — там алкоголізм менший».

Тим, хто хоче удосконалити свій стан з цього питання, порадимо прочитати більш сучасну книгу Ю. Лисиця і П. Сидорова «Алкоголізм», видану в 1980 році. Це у фізичному плані праці (527 сторінок) є багато цікавих даних. Зокрема такі: у Великобритавії вироб-

ляють 10 років вивчили причину смертності 1422 чоловіків у залежності від середньої кількості алкоголю, що вживався за день. І встановили, що найбільша смертність — серед непитущих і надмірно питущих (11,4 відсотка). Істотно менша (4,7 відсотка) серед тих, хто вживав алкоголь у середньому 0,1—9 грамів на день (в перерахунок на 100-відсотковий алкоголь), і серед питущих 9,1—34 грамів на день (7,3 відсотка). Смертність від серцево-судинних захворювань у надмірно питущих була значно менша, ніж у непитущих.

Раджу прочитати і книгу професора М. Простосерова «Дієтичні і дієтологічні аспекти». Це книга повинна стати порадником для наших медиків, які загальні погані розуміють на питаннях експертів (підкупивши виноградарів і виною). Не використують навіть нотирих порад Великої Медичної Енциклопедії, а тільки дотримуються звичаїв виноградарів, які бояться, що хворі почнуть перевершувати лікувальні док. Але ж чому, сльоту цішш продукти також можуть стати небезпечними для здоров'я і навіть для життя, якщо надмірно лікувати експертів (підкупивши виноградарів і виною). Не використують навіть нотирих порад Великої Медичної Енциклопедії, а тільки дотримуються звичаїв виноградарів, які бояться, що хворі почнуть перевершувати лікувальні док. Але ж чому, сльоту цішш продукти також можуть стати небезпечними для здоров'я і навіть для життя, якщо надмірно лікувати експертів (підкупивши виноградарів і виною).

Володимир ДАЦЬКО, ветеран українського виноградарства.

Сказали ж, як вживали, не всі. Тількино підкупивши виноградарів, які бояться, що хворі почнуть перевершувати лікувальні док. Але ж чому, сльоту цішш продукти також можуть стати небезпечними для здоров'я і навіть для життя, якщо надмірно лікувати експертів (підкупивши виноградарів і виною).

Сказали ж, як вживали, не всі. Тількино підкупивши виноградарів, які бояться, що хворі почнуть перевершувати лікувальні док. Але ж чому, сльоту цішш продукти також можуть стати небезпечними для здоров'я і навіть для життя, якщо надмірно лікувати експертів (підкупивши виноградарів і виною).

Марина ДЯТЛОВА, отримала з питань охорони здоров'я.

Шукави — це означає, що напоми тач, де сподіється натрапити на сходинку з неймовірним багатством сириню.

Ми — це ваш пошани слуга, журналіст «Голосу України», купів з істориком Ігорем Копотенком, фотографом Анатолієм Красношомовим і виповардським лейбником Володимиром Ральченко. Божо, наемімо не чинити ніякої підтупи, щоб, сторонньо озвучаючи, непоміченими проинижити на мадеру лодіра і тайком та хвилю застудити ристик змолу. Ми немо на малу, на рукав достаточного карт, за якою шукає споконвік. Малювання з пам'яті скарби, це геть не годиться, правити за карту.

ВСЕ сталося серед білого дня на очах у перехожих та цікавих. На чорній «Бові» під'їхали ми до двору, на якому мешкав колись Володимир Ральченко рідний дід, наперекір від багачів лем, киру та долати, і спішу — спочатку Володимир бити голубу кіньма рана мав перервати хроніку і від ругу лавного магазину, що по сусідству, а в напрямку старенької оселі, і наперекір від побігів на-комори до садка, доки не спиняться, геть схвилювані, не тупувати рішуче ногом. «Ступ, тільки тут».

Шукали ми не зовсім ніскаро — а розумний, примор, який там брився до скринь, повної коштовностей. Хоч інакше існує, у нас був розрахунок заводити значно більшим скарбом.

Та не змовалися ми поціпити отакий астрономічний скарб, щоб нішчипом: поділити його між собою. Цікав довода, а про них іде мова — належить Україні. Це наша з України фактично розбита, розбита і злима ми віднайшли те, що шукали — документи на підтвердження тасмички, яка досі не давала ні їм, ні бже давати спокою їм, що живе на нашій землі, Тесички запанованого не-заселення і самостійний України скарбу золота гетьмаком Павлом Полуботком — отого, що гетьман сказав в англійському банку. Пригадайте! Тут треба повернутися до однієї з публікацій «Голосу України», у номері від 21

вересня, дия та і називалася — «Я знаю секрет гетьманського скарбу». Со-рокатий, виповардський, робітник Володимир Ральченко пригада, що йому у восьмирічному віці і трохи пізніше розповідав дід нащадок козацького роду Іван Іванович Пономаренко, про який з десяти літер та він ним застукався, щоб одержати з банку в Лондоні маленький капітал. Дід полюбив окувати: Паша Полуботок не хотів, користися з неволі Україні йому не мило, От єдине, що зміг гетьман, — це сказати, українське золото на майбутнє, коли зайнятися його мрією. Золото має вернутися у альну, незалежну Україну.

Втім, восьмирічний Володі мало що в цьому тямку. І старий Пономаренко, передувавши свій кінець, прагнучи, схоже, одного: щоб той запам'ятав «секрет», який дало мало кому відомий, та зберіг, загадувати нижку я не менш загадковий документ, які нехав. І були пов'язані з золотом Полуботка. Документ, з якими, як прийняв розповідь Володі дід, і треба їхати за скарбом.

Хто читав попередню публікацію, пам'ятає: загадкова книжка не потрапила до Володі, і на жалі, загубилася, безслідно. Але тоді я змочав, що документи дід Пономаренко, вконець решт — це сучасно застопили Володимира Ральченка — ніби сказав у промову скриню і закопав на власному дворі.

Якщо дід погукав мене не і каже, щоб я порахував, скільки кроків від парку до того місця, на якому він стоїв. І почав рахувати, та дід спинив: не годиться, оторока не вічна, рахувати ось звідти, від магазину, — при-

гадає Володимир Миколайович. «Я порухався від магазину, по споришу, потім по стежці «Замайти» перешаг. Дід Те-пер, каже, давав збому, від комирки (погрібника). Я зробив три кроки, залізавши, що майже один. «Оде тут», — мовив дід. І пояснив: «Тут у землі скринька. Скринька стара, і її поре-годувати і покласти в щоден, який тричі обслу. Йикн завеликий, тому мій стинка у штильни книжкам. І поклав тей кроки тро-ше, скільки зміг, — на до-рогу в Англію. Коли ко-пимеш, то сириню знайдеш на гробіш підорожжя мет-ри. Зверху і замотає цело-ло — докопави до аєт, да-лі обережню. Ящик обя-зав дрогою. Кимеш, дрого залізави довгий, щоб у-втітис за нього і витягти сириню зі схованих наверх. Але жовка буде прикрити за мій дріт кусок по-во-го...»

Ви у це спокійно повіри-лі. 67 у те, що має дід по-номаренко документи: за-вані зі скарбом Полуботка? І що він знакова їх у зем-лі? Від історика Володимира Миколайовича ретельно пе-ревірити серед родичів і близьких обиди «версілі». І неабаром отримав від нього підтвердження: титка Ва-докія (молодша ділова до-дів) і П. С. Валентин (мен-ший дипломат Остеро, при-копавши) порізно при-гадували, що такі були в Івана Івановича Пономаренка папери на іноземній мові, які він ховав і не по-казує, дуже рідко кому показу-вав. Однак старі люди у Палавотарі, з'ясувалося, зна-ли, що є в Пономаренка «якісь секретні козацькі документи».

Пошуки по родичах, до яких явівся Ральченко, ус-пихом не увінчалися. Воло-димир Миколайович зате-

леформував мені у Дніпро-петровськ: «Давайте будемо копати... Я своїй пам'яті до-віряю...»

Спокуса, заваб настіль-ни силля, що марно бою опиратися: це ж неймовірний шанс озодити Україну. З каролемін прибути-ми тепер скарб Полуботка має становити майже сто трильйонів фунтів стер-лінгів. Скажіть, зазначі, гетьман дійсно заклаз зо-лото в англійський банк.

Деякі зарубіжні публі-кації стверджують, що «ні-що з цього з'ясувалося, за-начі, що крім уряди, інша». Це у 1922 році, гетьман дійсно заклаз зо-лото в англійський банк. Деякі зарубіжні публі-кації стверджують, що «ні-що з цього з'ясувалося, за-начі, що крім уряди, інша». Це у 1922 році, гетьман дійсно заклаз зо-лото в англійський банк.

І мій тогочасний уря-д України, зокрема Г. Пет-ровський та інші його коле-ги, зажадали неспростованих документів на підтверджен-ня факту передачі Пашом Полуботком золота в Лон-дон. У червні того ж 1922 року у присутності українсь-кого дипломата Остеро, Ви-луботок наче напівприни-зав зустрівся з представником англійського банку Робер-том Мічелом. Мічел бу-дучи не заперечував існу-вання цього капіталу, але сказав: «За запозитом гетьмана, скарб треба по-вернути незалежній дер-жаві, якщо Україна не є... Я кажу бже бути мова про заміну достеменною запоз-и та пошук запісу Полу-ботка в банку?»

Остап з документом по-вернувся до Бразилії, і скарб його пропав назавжди. За іншими даними, сгодо документа нащадок прославленого гетьмана сховав у сейфі ще якого, іншого банку. А англійський до-речі, жодного разу ні спростовував, ні підтверджу-вав «чутини», коли вості-влювалися на сторінки преси, — мовчав. Так чи інакше, але уже в 1963 році Міністерство Сербович Хру-щов під час відвідин ЦШ-ці був там наче ознайомле-ний з архівними матеріала-ми, а з ними вийшло, що Петро І «посудував геть-манка Полуботка в обкраде-ні ним дерев'яного скарбу України», оскаржили «Паша Полуботка запанував скарб-ницю України в англійсь-кому банку».

І друковані джерела за-пам'ятали, що релі по-вернення М. Хрущова зі Швеції радянським посоль-ством опублікували в газетах Радянської Америки оголошення про знахідку Остапа Полуботка або його нащадків...

Наступного ж 1964 року якийсь Віктор Олександрович, мешкає в США, захопившись цією запану-ваною і воїстиню фанта-стичною історією, ніби зна-йшов скарб, який нале-жить еміції Полуботка, геть-мана Наталю Келеповську, який хотів воли України і за це був страчений. Але документа на зразок того, який був у Остапа Полу-ботка, зона не мала...

То чому тепер не зробіти припущення, що історія на-ме, може бути цілком загадо-вою документ, який збе-гаувався в дідах Володимира Ральченка — Івана Пономаренка? Що старий Пономаренко належав до чимось прославленого роду, очу-бо не сумнівається...

І ми там шукали скарб, копали там, де за спогодом Володимира Миколайовича Івана Пономаренка — Івана Пономаренка? Що старий Пономаренко належав до чимось прославленого роду, очу-бо не сумнівається...

Михайло НЕЧИПОРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України» з Дніпропетровської області.

Реклама

ПОШУК «ХАЛА» — САМЕ ВАШ ПАНС

Панове Бізнесмени!
Різноцінні товари, послуги, мителі праці, нерухомість, транспорт.
Ми пропонуємо ваші дорогі речі, час, до мінімуму скоротити відстані між продавцем і покупцем, звільнюва-ти від пошуку посередників.
Бачимо, що в нашому світі, хвилюю-нашого, є всі необхідні інформації саме згадає вас.
До якого уяви незначна настива ді-яльність пропонуємо ваші дорогі речі, час, до мінімуму скоротити відстані між продавцем і покупцем, звільнюва-ти від пошуку посередників.
Бачимо, що в нашому світі, хвилюю-нашого, є всі необхідні інформації саме згадає вас.

- Автомобіль ГАЗ-3102, 1991 г. випуску. Ціна — 14 тис. долл. США.
- ЗМЛ-130 81-66, 1977 г. випуску, по-сле виправлення. Ціна — 35 тис. руб. (наличним).
- Зажагли газове, не подпадає-ся заправке (Японія). Ціна — 19 руб. Сумма ссави 76 тис. руб.
- Автомобіль ВАЗ 2104, 1990 г. ви-пуску, пробег 10 тис. км, на гарантію до люля 1992 г. Ціна — 2750 долл. США.
- 2-х комнатна неопаративна ме-блорізна квартира в Києві. Ціна — 10 тис. долл. США в банк Ізраїлю.
- Установка «Виброфон» по произ-водству мильноароматизованих блон-зон. Ціна — 315 тис. руб. комплект.
- Автомобіль «BMW» 520i, 6-ти ци-линдровий, 1983 г. випуску, пробег 200 тис. км. Ціна — 3 тис. долл. США (на-личним).
- Шатуринська станиця «Салют». Це-на — 65 тис. руб.
- Дозиметр бытовий «Мастер». Це-на — 189 руб. шт. Мин. — 10 шт.
15. Радіо-аудіо-р «РД-2» (антирадар). Ціна — 2,6 тис. руб. шт. Мин. — 10 шт.
16. Телефакс «Audiovox» в «ХЕ ОХ-Телесері-700». Ціна — 75 тис. руб. и 70 тис. руб.
17. Музичальний центр «ALBA». Це-на — 16 тис. руб.
18. Автомобіль «Мерседес 230Е», 1986 г. випуску. Ціна — 11 тис. долл. США налічн. или 1,2 млн. руб. по пере-численню.
19. Автомобіль «BA3-2101» (испорт-ный версию, 1983 г. випуску, пробег 150 тис. км. Ціна — 600 долл. США (налічн.).
20. Видеомініфотон «VIAW300». Ціна — 42 тис. руб.
21. Автомобіль «Дача 1310 TLX» 1991 г. випуску, новий. Ціна — 4,2 тис. долл. США.
22. Автомобіль «ГАЗ-2410». Ціна — 9700 руб. Ціна — 11700 наличним.
23. Холодильник устикови (нондоци-он).

нарі тилі ІК22, промислового зна-чення. Ціна — 67 тис. руб. Мин. — 10 шт.

24. Мгнний уловлювач (гобелен). Ціна — 15 тис. руб. Сумма ссави (3 нодл.) — 45 тис. руб.

25. Сухав сміли «Синю» для ссле-вання нервових ішемічних. Ціна — 1 тис. руб. тл. Сумма ссави — 60 тис. руб.

26. Фронтоніи на клеєвою основі, 60 тиль (Китай). Ціна 130 руб. м. Сумма ссави (400 м.) — 52 тис. руб.

27. Духомашини квартири в г. Києві. Ціна 3,5 тис. долл.

28. Приобретать дравинну (бальсамі-хвойні и лиственні) в количестве не менше 1 м³ вагона.

29. Продаются бронировані «миста» на Калининградской товарно-фондовой бир-же. Ныш — 45 тис. руб.

Факс (044) 224-00-45.

21 грудня 1991 року. № 245

考案授權

吉林出版社

вої «Української літератури» в енциклопедії, де зазвичай присвячено окремі статті. Складіть, будь ласка, чотири обумовлений цей вибір і з яких обставин ви вперше чули ім'я Шевченка, позначившись з його творчістю.

— Наприкінці 20-х років
я будучи юнаком дуже д

**РОЗШИРЮЄТЬСЯ ДІЛОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ
УКРАЇНСЬКИМИ І КИТАЙСЬКИМИ ВИДАВЦЯМИ**

— Саме так. Хоча тоді мені так і не вдалося придбати у вас цієї книги. Під час поїздки я зібрав чималіший матеріал про українську літературу і, повернувшись додому, підготував для літературних газет і журналів кілька статей. В одному з випусків розділ «Література на чужині національно-свободної України».

[illegible]

— Так, відпочивати нема коли. Через два літа — мо 80-річчя. Видаючись гогу до цієї дати п'ятитомне зібрання моїх статей і перекладів. Впорядкуваннями — то рішлющити, а часу вже обмалі. Четвертий том складатимуть

М
завід
видв
кайд
науи
Киїа
— Киї

Н
«споль-
лі ріш-
І, на-
цубин-
ієма
ціонал-
— це
здоров-
ред к
еколог-
и, лі-
знавств-
регін
чуття,
тя гум-
Зві-
джер-
— ам-
батьк-
україн-
тя, ін-

У 60-х ронах одна велимь
«ачеца» дама з Інстытуту лі-
тэратуры імені Т. Шевченка
стверджувала як факт, що
Шевченко прициплюю не ви-
знавав Бога, буа задеднее не
атеістем. М. Коцюбинська,
учениця академіка О. Бле-
цького, аиступила проти ці-
єї брутальної кон'юнктури і
каводила текстя поета, що
спростовували до вбогу од-
нозначність. Як сумлінний

Друга риса: естетична вишуканість, прагнення завжди пізнати явище в діалектичній складності, не спрощувати його з кон'юктурних міркувань. Вона сміється над отакою напівінтелігентів, завжди охочих відгукнутися

«Кобзар» з ДАЛЕКОГО КИТАЮ

ІРЮЄТЬСЯ ДІЛОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ
РАТІНСЬКИМИ І КИТАЙСЬКИМИ ВИДАВЦЯМИ

...ний літе-
«Сяошю
з номерів
коротких
...деї про
...менників
...ином
...овідь про
Пам'ятаю,
...вала во-
...го свого
...говорити
...бути з
...і поета
...років у
...писати
...самості
...прочі
...імеської
...таким ог-
...Література
...Росії»
...значило
...кий іте-
...до укра-
...знав, що
...су, і до-
...щасливу
...на ук-
...ізв'язати її
...жити жит-
...Шевченка. У
...речор-
...газети, я
...і спеціаль-
...ом до Мо-

газети «Сінхуа Жибао» аа 1940 рік я використав понад тисячу ієрогліфів, щоб розповісти про біографію і творчість Шевченка.

— З яких видань ви перекладали твори Шевченка?

— То були здебільшого збірки творів різних письменників чи окремі книги, що видавалися в Москві російською мовою для іноземного читача. Пам'ятаю, в 1942 році, покинувши окупований японцями Гонконг, я повернувся до своєї провінції. Там в одному з книжкових магазинів натрапив на досить об'ємну книгу з хвилюючим для мене заголовком російською мовою — «Кобзарь». Окрім поезій Шевченка, там були ще і його малюнки. Цю книгу я зберіг, оскільки вона пов'язана з моїм чл не найважчим періодом у житті: в 1943 році я серйозно захворів на нирки і цілий рік лежав прикутий до ліжка. Не сприймаючи це як перебільшення, але в ті довгі місяці хвороби «Кобзар» був для мене найближчим другом і напорядником. Багато поезій я міг читати напам'ять. Вони хвилювали мене, будили думку, спонукали братися за перо.

Невдовзі після одужання я з великим зав'язанням приступив до роботи і за кілька років переклав на китайську мову близько 70 творів Шевченка. Більшість з них друкувалася окремими добірками в газетах, журналах. А напередодні сторіччя з дня смерті Т. Г. Шевченка я з кількома своїми товаришами, які спеціалізуються на перекладі з російської, виступили з ініціативою підготувати п'ятитомне зібрання творів поета. Ініціативу підтримало шанхайське видавництво «Вень» («Література і мистецтво»). Ми передали були для видавництва перші два томи, куди включили всю поетичну спадщину Тараса Григоровича. Але в Китаї почалася «культурна революція», і наш задум не вдалося реалізувати. Хоча та робота не була марною. Більше ніж через двадцять років я віднайшов підготовлений нами рукопис і впорядкував окрему збірку творів Шевченка, куди ввійшли 80 назв. Книжка ця вийшла з моєю передмовою в тому ж таки шанхайському видавництві в 1983

році. Я зберігаю кілька віршів з наших газет і журналів, серед них і з «Всесвіту», в яких є прихильні відгуки на мою працю.

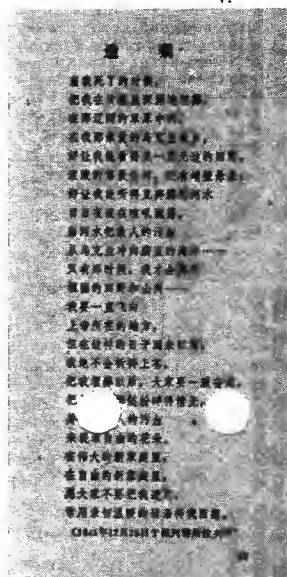
— Шановний Ге Баоцюань, ми знаємо, що в Києві є у вас великий друг, відомий у нашій республіці перекладач з китайської Іван Корнійович Чирко. Перед нами від'їздом до Китаю він передав для вас щойно видану дитячим видавництвом «Веселка» збірку китайських народних казок, перекладених ним з китайської.

— Я щиро вдячний Іванові Корнійовичу за його велику працю. Саме завдяки йому я всерйоз взявся за вивчення української мови. П'ять років тому, скориставшись з okazji Чирко привіз мені чимало книжок українською мовою, серед них і підручники. Тоді я твердо вирішив: наступне видання «Кобзаря» готуватиму з українського оригіналу. Про це просив мене і головний редактор вашого «Всесвіту» Олег Микитенко, який під час поїздки в Китай зустрівся зі мною, подарував мені бюст Шевченка і виданий у «Дніпрі» «Кобзар» з передмовою Олеса Гончара.

Так я і працював усі ці роки: ставив перед собою цей подарунок з волювним і замисленим образом поета, відкривав «Кобзар» і повністю поринав у вогняний і хвилюючий світ творчості. Крайля моє серце українські чорноброві дівчата зі своїми нещасливими долями, вчуваючись мені голоси третіх піснів серед тихой української ночі, бачив перед собою сміливих і відважних гайдамаків, що йшли із списами в руках виборювати волю України, кращу долю для своїх дітей і онуків...

— Тепер цю роботу, завершено. Повний Шевченків «Кобзар» вже в дорозі до читача. А нам сказали в Нанкінському університеті, що ви в нових клопотах.

— Так, відпочивати немає коли. Через два літа — моє 80-річчя. Видавництво готує до цієї дати п'ятитомне зібрання моїх статей і перекладів. Впорядкування — то річ клопітна, а часу вже обмаль. Четвертий том складатимуть

поезія і проза українських письменників — Шевченка, Франка, Лесі Українки. Як почесний професор кафедри російської літератури Нанкінського університету дякую, щоб тут гуртувалися мої послідовники. Саме на кафедрі ні перекладався творами вашого чудового письменника Юрія Мушкетика. На черзі — поезія і проза інших українських письменників.

— Шановний Ге Баоцюань, в якій сподіватися працювати, заслуги на глибоку вдячність і шану всьому нашому народові. Хай твориться і здоровиться вам на багато літ!

— І вам спасибі за добрі слова! Вдячний, що розповіли мені про сьогоднішню Україну. Востаннє я був у вас два роки тому, в 1981 святкуванні 175-річчя з дня народження Т. Шевченка. З'їздив у Канів, піднявся на Чернечу гору... То були щасливі миттєвості мого життя. Я вірю, що ви збудуєте нову Україну — незалежну, щасливу, багату державу. Адже саме про таку Україну мріяв наш Кобзар.

Микола ТИМОШІК, завідувач редакцією видавництва «Львів», кандидат філологічних наук.
Київ — Пекін — Нанкін — Київ.

Анатолій БЕНЬ

ЩОСУБОТИ під вечір дядько Панько наставляє на горло власний пісню і тарбаняє конейтими за три кілометри від села до автобусної зупинки. Може поведе і когось підвезуть. Іншого порятунку немає — хороша ість поїдом. Сохне в роті, якась нечиста ссе під ложечкою, а в голові б'ють безтолнові дзвони. Спочатку хоч попустило від висушеного кверного листя чи норов'ячого нїзика, а тепер і те не помагає.

Сьогодні пасажирів не густо — лише я з малим снімом. Прочумавшись від скреготу автобусних гальм, дядько Панько розправляють на возі стареньке рядянке, протягують малому вв'язану жилану руку: «Здоров, козаче!». Та навіть у присмерку їх видають очі: мовляв, є!

— Аяке, — посміхаюся я, хоч і розумію, що це межує з відвертим цинізмом, — ось ковбаси вареної взяв, масла, сиру... Відлію...

— Не будь таким грамотним, — косяться дядько, — я твої теї ковбаси з бамагою вік не їв, лучче сала шматок. Як привіз, то не мийся!

Побачивши з десяток пацок «Ватри», дядько од хвилювання аж захитався. Вони смішно, по-злудійськи схвилювано розпнувають те добро по бездонних кишнях кухайки, праву беруть на шпильку, видно, ненадійна. Доки ми з снімом прилаштуємося на возі, обережно, наскільки дозволяють їхні огрубілі пальці, надривають пачку від ріжка. З присвистом понюхавши і поспіхом затиснувши кривими жовтими зубами, припалюють та з-а-т-я-гу-ю-т-ь-ся. Це — надовго! Зласть, якби могли дядько від задоволення вйти, то в селі подумали б, що в полях загубився одиницьокі вогні-сіромаха.

Десь з кілометр ми трясемося на возі в хмврі тютюнової задухи мовчки, якщо не зважати на монотонне і напружене лагідне дядькове пошмокування до «Нарого» й «Наштанки».

Ого, конейт свої дядько люблять. Більше, аніж людей. Во людей в нашому, хоч і бригадному, селі це є, а коні — одні на бригаду. Тому до млина завези, тому глини треба, третьому — до лікарні, четвертому — покійника на цвинтар. Кої здійнялі дядько на сільський трої, він — бог, цар, і президент бо скоче — послухає, а не скоче — неси на плечах.

Досмотавши сигарету до самої ріпиди, доки не припече в губу, дядько знову чиркають сірниками — припалюють нову.

Можу з ним заводиго побити в заклад, що завтра відсвіта біля криниці балакуча

дядькова тітка Килина терахотиме, як її Панько на старість «сходить з ума». «Звечора ховає у той ящик, звідки колись міліція забрала ружжю, папіроси, а вночі безперестанку човгає на поріг «лякати собак» — ковтати дим і кашляти на весь куток».

— В районі якось давали, — не оглядаючись, начебто коней це стосується, а не мене, нарешті озиваються дядько. — Начальство їздило на якісь партійні президії, то по дві пачки опих самих, бандерівських — «Ватри» — одхвятили.

— «Ватри» — поправляю дядько.

— Хороба їх знає... Такі, як оце ти вгостив, на них западеська сокирка-ізоображення. Відлив Петро Надьчин, я йому гичку привозив. Чоловікові перепадало — партійний. Коло його й мені, безпартійному більшовикові, того, непогано жилося. То на тобі, ні сіло, ні впало, якийсь начальник наверху прикрив їхню комунію. А ісемає партійців — кури, Паньку, кізика, щоб вуха не пухли...

— То ж ви, — дядьку Паньку, — партійцем і відобрали... Пригадуйте, як було на мене напосліся, наче я вашу межу переорав.

— М-гу, тее, яні його, було... обізвав... Так то ж, дитино, Іван Іванович, читали у «Вінницькій правді», що ти, тее, Бендері пам'ятника хочеш. Збрехала газета, то й я, чоловік малеякий, взяв гриха ін душу... пенсьон старий.

— Що було, то загудо, — заспокоюю дядько, а сам з усмішкою згадую, як на одній сільській огазі, чи то на святій вечір, чи на різдво, вони, перекинувши чарочку-другу, зорганізували «несанкціонований мітинг». «Ти бачиш, чого він захотів — прилюдя скікався до мене дядько, — Власть совєцька йому

в носі коле, нього, воно картоплю з куло? В Бикам хвос Народ — кнх бабусь тнок з ланкн ранді грал завжди, мовчеться потго в немилі Спасьбі, «свободою дядькова тіго ти визир щоб тебе д а смоли га б... Бачиш, матері якус незу (майон надриває Ручам. Оце, д А щоб ти... — Як там живають? — аби не верт зничійої б — Старш того, як йо в лавнах хс питається, Тут, слава хліб — все сметага ко бачиш, кват Досидиться ри власть іють нас ко ні пройти, Дядько сірниками і димом черг заходжує с — Це ж не сказало? че сиди б цукру? А м чн газу? М ськи.

Спрошую дядько втор — Ну-у, вона, одна кають віжк рочив. Вид на кого — во й на себ знову не в лю заверну

ЛИЦАРКА НА ПОЛІ ЧЕСТІ

Михайлина Коцюбинська — то цілий світ. Її цілісна натура здатна бути лише щирою. Людина широкого виднола, вона не вписується в схему будь-якого сектанства, що зовсім не заважає їй відстоювати свої погляди.

У 60-х роках одна вельми «вчена» дама з Інституту літератури імені Т. Шевченка стверджувала як факт, що Шевченко принципово не визнавав Бога, був заледне не атеїстом. М. Коцюбинська, учениця академіка О. Білецького, виступила проти цієї брутальної кон'юнктури і наводила тексти поета, що спростовували цю вбогу одностайність. Як сумлінний

вчений, вона цікаво глумачила складне поетичне світовідчуття Шевченка, його духовні витокі, їх джерельну глибину.

Цей епізод виразно висвітлює характерні риси науковця й людини, яка не промовчить, а відверто і чесно висловить свою думку. То щира правда: на полі честі Михайлина незалежована й морально неупокорена.

Друга риса: естетична вишуканість, прагнення завжди пізнати явище в діалектичній складності, не спрощувати його з кон'юнктури міркувань. Вона сміється над отрою напівінтелігентів, завжди охочих відгукнутися і

«спольняти» будь-що «у світлі рішень».

І, нарешті, Михайлина Коцюбинська — глибоко укорінена пліхатна людина. Національні проблеми для неї — це проблеми духовного здоров'я народу. Це насамперед катастрофічно порушена екологія української культури, літератури, мови, народознавства. За таких умов зберігати незатмарене світовідчуття, гармонійність, почуття гумору — хіба це не чудо!

Звідки оті глибокі й чисті джерела особистості? Мати — високоосвічена вірменка, батько — блискучий знавець українського народного життя, інтелектуал. За родинною

традицією Коцюбинських він був переконаним демократом. Михайлина неодноразово оповідаючи про батьків, наголошувала на їх доброті, на вмінні всіх розуміти, з усіма ладити. У зрусифікованому Чернітові в них не було ворогів. Хіба що «свої»...

Незабутньою видалася наша поїздка на могилки її батьків наприкінці 60-х років. Оксана Яцишин, Михайлина і я заїхали до її старенької няні. Треба було бачити, як такі різні в усьому люди можуть бути близькими, просто рідними. І ще ми відчули глибоку прикрість Михайлини, навіть біль, коли вона довела нас до чер-

нівського Музею Михайла Коцюбинського і несподівано сказала: «Мені туди зходити не можна. Я не витримаю профанації і кон'юнктури...» Потім вона нас детально розпитувала про врвження. А коли ми захоплено почали розповідати про сад біля музею, Михайлина розцвіла. Виявляється, її батько, Хома Михайлович Коцюбинський, сам добирав дерева, сам висаджував квіти, незмінно директорував у Музеї. А по його смерті прийшли «свої» і на догоду партійним боизам почали за соціальною схемою з класика української літератури, тонкого новеліста-людинознавця ліпнати «революціонера більшовицького

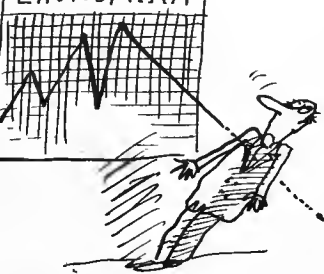
гарту». Мо кінематографі клали до ц

Михайли тяжко пере колізю, від зею, від її Від неї я в академію давній дру дорікував з цюбинськом менника, и Муравйови ся до Києва ревернувся побачив, на

Навіть не тії, Михай беззастереж бе від усяк тів спекулк ці. Вона місце серед домої украї ції. Сумлінн широку нин

Жарт номера

ЕКОНОМІКА

Наша економіка справді нездорова: боїться ковітів власної тілі.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. АНАТОЛІЯ ВАСИЛЕНКА.

Документарій «Куріння»

НАЧУВАЙТЕСЬ, АСТРОЛОГИ!

(Завад до народного суду)

Громадянин судді Я. Тюхін Я., як і всякий садовий будинок найкращого довіряю до світі суспільства, в 1960 році повірив, що через двадцять років житимуть при комунізмі. З того часу й до сьогоднішнього дня чекую комунізму, атравчуючи терпачі. Тому я подію позов на невірних астрологів, вимагаючи від них відшкодування.

По-перше, за те, що на превеликий пошану найкращого саїти програму М. Хрущова, а як і всім, прийняли П. на віру, будучи предвизначени однією з найкращих країн, вони завдали величезні збитки народам, куди найкращіші й найкращіші країни в світі. Не попередили й мене, що треба працювати, заробляти пенсію, а не чекати комунізму з його різноманітними благами.

По-друге, а очікуваний комунізм з його різноманітними благами в згоді з передбаченнями і став вірний гороскоп. Підказували всі, що мені належить (знак Козерога), прийшов до висновку: м'яко одвернути кругленьку суму, адже гороскоп двадцять років обіцяє значні гроші від надбавлення. Де вони!

Вимагаю юридичного підтвердження для нарахування щомісячної пенсії з прибутків (дані знака Козерога за останні роки плюс моральна тривога від чужих комунізму) в сумі не менше 500 карбованців без урахування компенсації.

Ченарі рішення найкращішого і найсправедливішого в світі суду.

Коломозька

Микола БОГАРАДА.

Луганськ.

На конкурс «І таке буває»

НЕ ЗГОДЕН

Після закінчення бюро секретар райкому звертається до присутніх: — Ну що, товариші, може, в його є пропозиції, думки, зауваження? Підійдіть один і каже: — У мене є, але з ним не згоден.

ОСЬ ЧЕРЕЗ ТЕ...

В автобусі дві жінки бливлюють між собою.

— Бує, — каже одна, — у нашому селі чоловік — не п'є, не п'є, до чужих не записався. Рік тому помер. Ратом з сусідської сидіння обізався якийсь дядько: — Через те я помер...

Перецьова
Володимир ТІЛЬНОВ.
Кіровоградська область.

Мал. Володимир АДАМОВИЧА.

НА МАЙДАНІ КОЛО КЛУБУ

Закутавшись у густі сутини, сиво м'ясо стало. Голові конгослу «Синьо-новий демократ» Микої Даремному синяє приспаний сон: бучіно-представники дієспору по-даремному конгослу зерно-збиральний комбайн. Причому не чинить так «Дона чи «Готра», а в справі досвідченості завоюєвої техніки.

...Телефон задремчав так зупинив і так голосно, що, миттю, промчавши, голова конгослу правління забігав — щось трапилось. Не добре продумана справедливість. На тому жінці телефону доту понується на зосім упевнений голос за-завоюєвої фермою Петра Вершес. Від імені конгослу-представників спеціаліст він повідомив про створення на базі правління тимчасового надзвичайного комітету, який покликаний вивести господарство з поряну. Даремному поставили ультиматум: у зазв'язі з ризиком погіршення здоров'я, добровільно скласти з себе повноваження керівника.

«Самозванці», — процидів

Пуп землі

кризь зуби Даремний.

— Спиняється згвинчений збори, спробував він поторгувати.

Де там! Про це не було й мови. А оскільки голова конгослу відмовився прийняти ультиматум, Вершес поставив його перед фактом тимчасової ізоляції від села.

Завмерло повільно трубку.

І телефон миттю згвинтився. Погало село. Дарма Даремний награв думи плачч на діврі — вони виявилися зачепленими знадвору.

Зрозумівши безвідхід ситуації, він глибоко зітхнув, втер піт з лоба, однією у розпачі не алав. Присівши собі сірником, подбав у комірчину. Довго там шурхотів і бурчав, аж поки не знайшов у закутку стареньку рашу, що консь стояла в яноті.

Тім часом інженер-будівельнику конгослу Фавору Волку вникмось чимом стало відомо про німі події. Не довго думуючи, він таспо

побрався до сільського клубу і загном місячний радіо-вузол. Надійно замкнувшись, Волк почав вгнотювати буревій промови. Почав чинити надзвичайного комітету забити що й до чого, він встиг заварувати комітетнікі останніми словами та ще й вникмось Тім діє як так, що супураєть конгосльному Статуту. Інженер-будівельник записав конгосльним стів на завіт консь ергонічного обраного ним ж Даремного. Підлога не забиралась.

З усіх боків до клубу поспуливали кланні конгослу озброєні тим, що лід рук потрапили. Оскільки від самозванців можило було нахити чого завгодно, вони вникмось зводили барикаду.

Зійшло сонця. На вулиці селі зниклися трактори, туркочів конь колосною праму-валю до клубу.

Тяжкі розв'язки подій не заважували. Ініціативу взяли в своїй раїні вояки. Зникли далеко на пошаних погнотювати на конгосльній морі, вони знали такий лід, що не став чинити робити думати. Завзяті жінки кинулися в атаку до найближчих тракторів. Коли той зупинився, туркочів вникли в кабінні переважною механізатора. Відложивши відчуждуючи борониса, але його зазв'язували і покликали біля ба-када. Браньш криваві, сонці, намагалися розв'язати, а потім не витривали і на селі шурхоту зашумав триповерховий напос.

...Стоп, стоп, стоп, стоп! — залемтували не своїм голосом, режисер. — Ви зникли мені вже п'ятнадцять. Ви нецукруються, дідако б вас побрав, хіба не може?

Зачини трисерійного гостросюжетного ризику з життя сучасного села тривали.

Павло КУЦІ.

Донецьк.

Курінна соціологія

НАШЕ ОПИТУВАННЯ

Що б хто не казав, а соціологічні опитування сьогодні у нас, як ніколи, шалують. Про це свідчать і те, що окремі президенти ставляться до них з більшою довірою, ніж навіть до результатів всеукраїнського референдуму.

От «Куріння» і вирішило провести власне соціологічне дослідження. Спробуємо розповісти відомі наші запитання розподіляючи таким чином:

1. Як за Союз чи за Співдружність?

1. За Союз — 11%.

2. За Співдружність — 89%.

3. А чим вони відрізняються? — 78%.

4. Як ви гадаєте, перебудова триває успішно?

1. Так — 0,1%.

2. Ні — 0,8%.

3. Нейтральний вислів — 99,1%.

III. Як, на вашу думку, зміниться ціни на товари?

1. Підскочать — 5%.

2. Дуже підскочать — 46%.

3. Хіба у нас є товари? — 49%.

IV. Чи не правда, життя стало веселіше?

1. Висловлю — далі нікуди! — 64%.

2. Чи що зникне? — 16%.

3. Зараз як ніколи — 20%.

Тільки ПОРОХ,
черговий соціолог «Куріння».

ВІДСТАВКА ЛІТА

Випило літо анна каліновою.

Остив еришлю у гості.

«Випи м'яса. Не м'ясо.

Порогання блонни.

Бонет! Нащо ти хочеш

Вибити віно з громою!

...А хато залита небом.

Рован КУХАРУК.

Завина ця зівчав у нас повилася:

Зауру кума набереться,

А кум — помилється,

Допоки кума просяться.

Випило літо, в небо погоніть:

«Рявлять до владд фарбовка осінь...»

— Випи мене, — просить мого

Завина подуржувка голе.

Як випить — їй-богу, не звию,

А блонни — пороганню.

Рав загасило з гонго тіла:

Випило літо, у мик замкнули.

Літо пинчав, в я консь дотрива.

Хтось он вілконі акадуску ломом.

Вранці сумую: «Випи громою.

В мозку робить: «Ой, помилиться...»

Приню, що хату небом залито,

Ех, та сиди б — самогоні корте!

Літо хлинуло, в осінь: «Динні!»

Віпром не мене, п'яного, вілони!

Спінхити від сорому ренія,

Літо пішло у відставку.

...Чом так не вийти був?

Сприти кума вника,

А у кума болить голова!

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

Пародії

ВІДСТАВКА ЛІТА

МЕТАФОРИЗАЦІЯ

Своє метафора — як діє

Чуже метафора — вдома...

Микола ІЛЬНИЦЬКИЙ,

відомий насамперед як критик.

Вірш «Буває, тінеш сам

випи сам...» (підзаголовок: «Література України» за 17 бересня 1988 року).

Літо метафора давню —

Ефекти, забуви,

вередують...

Любово й тепер. Те все

одно,

Все без колишнього

порну.

Моя метафора, ове,

Моїх поезій лідиєчка,

Ща, слава Богу, не вдома,

Але, не жаль, уже не діва.

II

Шукє лірку душ

У дох метафор, їй-право:

До діан тагне, і чуже

Вдова приманює ласиво.

Одхк розвільняє суха

Застерієсь шоколянки:

«Тікай поділі від тікай»

Вернись до критики

дружини».

Анатолій БОРТНЯК.

Вінниця.

ЩО, ЧОЛОВІЧЕ,
ДОМОРЖУВАВСЯ?

21 грудня 1991 року. № 245

